

P O S U D E K
vedoucího na diplomovou práci

Jméno a příjmení studenta: Magdaléna Hůlková
Téma diplomové práce: *Krise křesťanského pojetí rodiny a role katolické církve*
Vedoucí práce: Doc. ThDr. Jiří Vogel Th.D.
Termín odevzdání posudků /2x/: do 3. 9. 2012

V Praze 28. 6. 2012

Magdaléna Hůlková se ve své diplomové práci zaměřila na zkoumání idejí, které se váží ke křesťanskému pojetí rodiny tak, jak jsou znázorněné v dokumentech katolické církve, a jak jsou vnímány a přijímány v českém náboženském i sekularizovaném prostoru. Po stručném nicméně velice vhodně zvoleném metodickém úvodu, kde jasně říká: co chce zkoumat, jakou použije metodu a jaké výsledky předpokládá, se hned pouští do podrobné analýzy nejvýznamnějších dokumentů katolické církve věnovaných rodině ve 20. století. Prvním z nich je encyklika papeže Pia XI., *Casti connubii* (1930). Ve stručné analýze dokumentu se jí podařilo vytěžit podstatné momenty, aniž by shrnující text oplýval přehnanou redundancí slov. Správně zdůrazňuje, že i v této velice konzervativní encyklice potvrzující podobné dokumenty tridentského koncilu a Lva XIII. (1880) a hovořící o manželství v jeho třech tradičních charakteristikách: potomstvo, věrnost a nerozlučitelnost, zaznívají myšlenky dotýkající se moderní doby, jako např. vlastní interpretace svobody vůle či reakce na emancipaci ženy. Zároveň vše zasazuje do dobového kontextu, například s ohledem na nový pohled na rodinu v anglikánské církvi nebo na emancipaci ženy způsobenou světovou válkou a světovou hospodářskou krizí. Podobným způsobem postupuje i u analýzy dalších dokumentů. Například v dokumentech II. vatikánského koncilu (1962-65), z nichž se vedle dogmatické konstituce o církvi *Lumen gentium* a konstituce o posvátné liturgii *Sacrosanctum concilium* věnuje nejvíc otázce rodiny pastorální konstituce o církvi *Gaudium et spes*, poukazuje na vyzdvížení a vysokou frekvenci pojmu láska, kterému se dostalo v 60. letech velké popularity. Tento kontext ještě podrobněji dotváří u encykliky Pavla VI. *Humanae vitae* z konce 60. let, která ve svých výpovědích o rolích muže a ženy, odpovědném rodičovství a otázce antikoncepce je jasnou reakcí na revolučního ducha tohoto období. Závěrečná kapitola prvního oddílu je věnována osobnosti papeže Jana Pavla II., který považoval téma rodiny za jednu z nejvýznamnějších otázek doby, což se odráží v řadě jeho dokumentů, z nichž se autorka věnuje zejména jeho pastoračně laděné apoštolské adhortaci *Familiaris consortio*, ve které se snaží vyrovnat s novým pojetím rodiny.

Po zdařilé analýze dokumentů přechází k praktické části rozdělené do dvou oblastí. V první analyzuje a srovnává rozhovory šesti významných představitelů české katolické církve, jejich shody i rozdílné pohledy na rodinu a diskuzi její krize v současné společnosti. Podrobný přepis všech rozhovorů, jejichž výběr je skutečně vynikající, je připojen v přílohách na konci práce. V druhé pak přichází se statistickými údaji, hodnotícími rodinu. V závěru shrnuje řadu zajímavých poznatků. Mezi nimiž vyčnívá zejména ten, že navzdory mimořádné péči o rodinu věnované v katolické církvi (jak je zjevné z řady dokumentů), je situace s rozvodovostí sice nižší, ale ne o tolik, jak by se mohlo na první pohled zdát, nebo jak si myslí i někteří z respondentů. Tak se jí daří

Závěr: Práce po všech stranách splňuje požadavky kladené na diplomovou práci, přináší velice zajímavé a nové poznatky, na jejich základě by bylo možné vytvořit přínosnou studii. Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím bez jakéhokoli zaváhání – výborně.